

Хр̄тосъ даде ѿмъ по дѣломъ ѿхъ: ѿмаше тамъ
 блѣзъ при градѣтъ е́дно голѣмо ѿзера който
 бѣше ѿгорѣ либанскіа, блѣзо донерѣсалимъ, въ
 това ѿзера живѣеше е́дна глѣма ламъ, ѿна
 секой дѣнъ поединъ челоуѣкъ изидаше, а кѣта
 дѣнь ѿзлазахай напротѣвъ, ѿ немѣжеха дае оу-
 біатъ. Обрѣсе сичкио градъ, ѿ выкнаха на царь-
 атъ, ѿ рекоха живѣѣи во вѣки царю: Е́то се со-
 брахъме сички не, ѿ погидѣваме ты безъ насъ не
 мѣжъ... Тогѣва ѿмъ рече царю: Е́лате да мет-
 немѣ жрѣвіи, ѿ да даде секи по е́дно дѣте на
 змиа та жѣртва. И сичките хѣра рекоха, Амѣнь
 царю, да бѣде що сѣ рекъ, ѿ тогѣва дабаха
 сичките по е́дно дѣте на ламъ та, ѿ дойдѣ ре дъ
 ѿ до царя: ѿ провѣди дѣщерка си на ѿзера, ѿ на-
 родъ много ѿзлѣзна да глѣда какъ ѣще пожалне
 царска та дѣщерка, ѿ глѣдаха сички граждѣне го-
 рѣ ѿкѣлите, камтъ ѿзератъ, а дѣвица та плачеше
 ѿ жално разгледоваше ѿмолешеса заради некой
 да е́ ѿзбави ѿтой страшний змѣи, така ѿотецъ
 ѿматеръ неинѣи плачѣха ѿжално ѿдалѣкъ глѣдаха;
 асвѣтѣи великомѣченикъ Геѣргѣи заради да пока-
 же сила Бѣжѣа прѣдъ невѣрните ѿдѣлослѣжитѣли,
 ѿ да приведе ѿнихъ въ стадоу Хрѣстовъ, тѣ-
 такси лѣиса прѣи ѿзера сосъ конасѣ ѿ копѣе е́гѣ,
 ѿ попита момѣта, речей щочѣкашъ тѣка дѣвице,
 ѿ що са тѣа челоуѣцы много ѿзлѣле на глѣдъ, а
 она до конѣцъ всѣхъ ѿсказѣ мѣ причина та по
 дрѣвно (по тѣнко). А той се прекрѣсти, ѿ рече:
 во ѿмѣ о́тца, ѿ сѣна, ѿ свѣтагѣ дѣха, амѣнь.
 Оупѣванѣе моѣ о́тецъ, прѣбѣжище моѣ сѣнъ, по-
 кровъ мой дѣхъ свѣтѣи, трѣнце свѣтаа: слава
 тебѣ. Това рече: ѿ змиа та ѿзлѣзна, а той съ
 бѣжѣа та поможѣ попра ѿ съ конѣ, ѿ оудари ѿ съ
 копѣе то: ѿ земѣ е́дно вѣжѣе тае вѣрза (съ бѣжѣе
 то повелѣнѣе) змиа та за гѣрло то, ѿ даде ѿ на
 дѣвѣйка та ѿ рече ѿ: вѣди ѿ въ градѣтъ. И ви-